

Osztálykirándulás

„Kis kacsza fürdik, ... készül Lengyelországba.” Az ötletet talán Beethoven VII. szimfóniájának (2. tétel) jellegzetes tá-titi-tá-tá motívuma adta, a lehetőséget viszont a Wacław Felczak Alapítvány 2022. február 9-i Polonica Varietas pályázatán elnyert támogatás biztosította. 2022. június 23–27-ig Lengyelországba kirándultunk a Prohászka Ottokár Katolikus Gimnázium 8. a osztályával. Az ötnapos osztálykiránduláson 31 diák és három felnőtt vett részt – Vass Ágnes osztályfőnök, helyettese, Pitter Károly és Malgorzata Zajac lengyel származású, magyarul is kitűnően beszélő Ferences Mária Misszionárius nővér. A kirándulás két fő úticélja Krakkó és Zakopane volt. A program a következőképpen alakult:

2022. június 23., csütörtök

A Keleti pályaudvarról induló vonatnál reggel fél 8-kor találkoztunk. Krakkóba mintegy 40 perc késéssel, 17.40-kor érkeztünk. Szállásunk a Piarista Kollégium és Rendházban volt, ahová gyalog jutottunk el. Lepakolás és berendezkedés után sor került első városnéző sétánkra. A Rynek főtéren egy pizzériában megvacsoráztunk, megnéztük a Su-

kiennica posztócsarnokot, Mickiewicz szobrát és a Mária-templomot, melynek északi tornyából óránként hallható a négy égtáj felé fanfárszerűen elhangzó Hejnal trombita/kürtszó.

Az ulica Grodzka (Vár) utcán átsétálva jutottunk el a Wawel nevezetű várhoz. A várból remek kilátás nyílik a Visztula felé és a város nevezetességének számító Sárkányra. Ez a sárkány időnként tüzet okád, ezt később, a Visztula partjáról is láthattuk, alulnézetből. Majd szabadidő után közös esti ima zárta a napot.

2. nap: 2022. június 24., péntek

A reggelhez való a pályaudvaron (Dworzec Główny) található Biedronka (katicabogár) nevű üzletben vásároltuk meg. Reggeli után szállásunkról csoportosan indultunk a Wawelbe. A belépőjegyek intézése alatt felolvasást hallottunk Szent Kingáról és Szent Hedvigről (Jadwiga), akiket IV. Béla királyunk lányaként mindkét nemzet saját szentjeinek tekint. A Wawel nevezetességeit, a székesegyházat, a Zsigmond-harangot, az altemplomot a királlyal, a múzeumot fülhallgató idegenvezetés kísérvé tekintettük meg.

Kipróbáltuk a helyi tömegközlekedést is: A 8-as villamos Łagiewniki-be vitt minket, ahol megebédeltünk, majd Faustyna nővér rendházát, celláját és a templomot kerestük fel. Meglátogattuk az Isteni Irgalmasságról nevezett Bazilikát (Sanktuarium Bozego Milosierdzia). Tornyából élveztük a szép kilátást, amíg 15 órakor elkezdődött az Isteni Irgalmasság Rózsafüzére szertartás, amelyen mindnyájan részt vettünk.

Ezután számunkra különös élményt jelentett az altemplomban található Magyar Szentek Kápolnája, ahol nem csak a történelemből ismert régebbi, de a közelmúltban szentté vagy boldoggá avatott honfitársaink arcképeivel is találkozhattunk, sőt Prohászka Ottokárt is felfedeztük közöttük!

A Szent II. János Pál pápa központba kerülő úton jutottunk el, mivel az oda vezető összekötő út még építés alatt áll. A templom és az altemplom megtekintése során a Szent Kinga kápolna sóból készült díszítését csodálhattuk meg. Megdöbbentő élmény volt a pápának az 1981-ben történt merénylet alkalmával viselt ruházatát látni a vérfoltokkal.

Miután a 8-as villamos hazavitt bennünket, vacsoráig még volt idő egy kis pihenőre a szálláson. A főtéren van egy McDonald's étterem, amelyről hírlik, hogy Lengyelország legnagyobb, ilyen jellegű étterme. Miután megvacsoráztunk, az esti imáig még maradt egy kevés szabadidő. Majd

a piaristáknál lévő szálláshelyünkön fejeztük be a napot.

3. nap: 2022. június 25., szombat

A reggeli teendők már rutinosan történtek: bevásárlás, a reggeli elfogyasztása, majd nekifogtunk a csomagolásnak, mivel innen ma tovább kellett utaznunk.

De még előbb felkerestük a Jagelló-egyetemet és a Mária-templomot. Ennek nevezetessége az a híres

rendszerű krakkói járással. A szállásunkra eljutva a vacsora ideje is elérkezett, a szállásadó hölgy maga készítette a finom, meleg ételt.

Utána még volt elég szabadidő, ennek egyik lehetőségeként egy röplabda mérkőzésre is sor került, amelyen a helyi fiatalok is részt vettek.

Az esti imát a közeli hegyoldalban mondtuk el, majd este 10 órakor véget vetettünk ennek a mozgalmas napunknak is.

4. nap: 2022. június 26., vasárnap

A szállásunkon elköltött reggeli után külön busszal mentünk a Zazadnia nevű megállóig. Ott van a kék jelzés bejárata. A jelzés mentén haladva értünk el Wiktorówkiig. Itt egy fakápolna található, amelyet domonkos atyák tartanak fenn.

Ezen a helyen 1861-ben megjelent egy pásztorlány a Szűzanya, amire egy fatábla emlékeztet. Pár lépéssel feljebb Rusinowa Polana helyen csodálatosan szép kilátásban gyönyörködhettünk, körbe a szép, nagy hegyeket láttuk, itt a szentmise előtt egy órás pihenőt tartottunk. Részt vettünk a lengyel nyelvű vasárnapi szentmisén. A velünk lévő Gosia nővér tolmácsolta nekünk a prédikációt, a megfelelő szentírási szövegeket felolvastuk magyarul.

A kirándulásunkat a szentmise után a kék, majd a fekete, végül a piros turistajelzésen folytattuk, míg elértük a Morskie Oko (tengerszem) nevű tavat. Útközben lenyűgözően szép vízesésben gyönyörködhettünk (Wodogrzmoty Mickiewicza). A megtett út hossza: 20,6 km, a szintkülönbség 600 m volt. Az erre vállalkozók

számára a tó (fakultatív) megkerülése további 2,5 km-t jelentett.

Szállásunkra a bérelt különbusz vitt vissza. Az ott elköltött vacsora után fél 10-ig szabadidő volt, majd az esti imát mondtuk el ismét a hegyoldalban. Ez egyben már búcsúimánk is volt, hiszen másnap búcsút vettünk Lengyelországtól és egyben az al gimnáziumi évektől és osztályfőnöktől is.

5. nap: 2022. június 27., hétfő

A poronini szálláson elköltött reggeli után csomagolás következett, előkészítve a hazautazásra.

De előbb még egy rövid túrát tettünk az E3-as európai vándorutat követve Gubałówkára, majd a hegy oldalából a néhai zöld jelzést követ-

ve Zakopanéba. Itt még volt egy kis szabadidő, vásárlásra, sétára a Krupówkán. Ebédünkre a Krupówka aljában került sor.

A búcsú nehéz perceit megkönnyítette a fél 3 körül eleredt eső. Nem maradt más hátra, mint a felszállás a magyar különbuszra.

Útközben Donovalyban tartottunk rövid pihenőt 17 óra körül. Magyarországon is meg kellett állnunk 20 óra felé a rétsági benzinkútnál. A Margit hídhöz nagyjából 21.30-ra érkeztünk meg. Búcsúzkodás után a hazautazás egyénileg történt.

A kirándulás hatalmas élmény volt az osztálynak, az al gimnáziumi évek méltó befejezése. Hálásan köszönjük a Wacław Felczak Alapítványnak a lehetőséget, hiszen a segítségük nélkül a családok nagy része nem tudta volna kifizetni ennek az útnak a teljes költségét.

Vass Ágnes

szárnyasoltár, melynek alkotója Wit Stwosz. A hatalmas méretű oltárkép többnyire mindig zárva van, a szárnyakat csak bizonyos alkalmakkor nyitják szét. Nekünk sikerült épp egy ilyen alkalomkor érkezünk, s így a belső és külső oldalt is láthattuk.

Ismét a 8-as villamossal utaztunk Borek Fałeckiiig. Innen indult az a Flixbusz járat, amely Zakopanéba vitt minket. Innen a szálláshelyünkre, Poroninba egy kicsit vissza irányba kellett mennünk a menet-